

Vážení a milí spoluobčané,

chci Vám představit dva největší projekty, které obec ještě plánuje uskutečnit v posledním roce volebního období zastupitelstva obce. U prvního projektu v současné době probíhá jeho schvalování stavebním úřadem, následovat bude výběr dodavatele a jeho realizace, která by měla proběhnout ve dvou etapách. U druhého projektu je stavba povolena a čekáme na schválení dotace. Realizace by měla proběhnout do konce letošního roku.

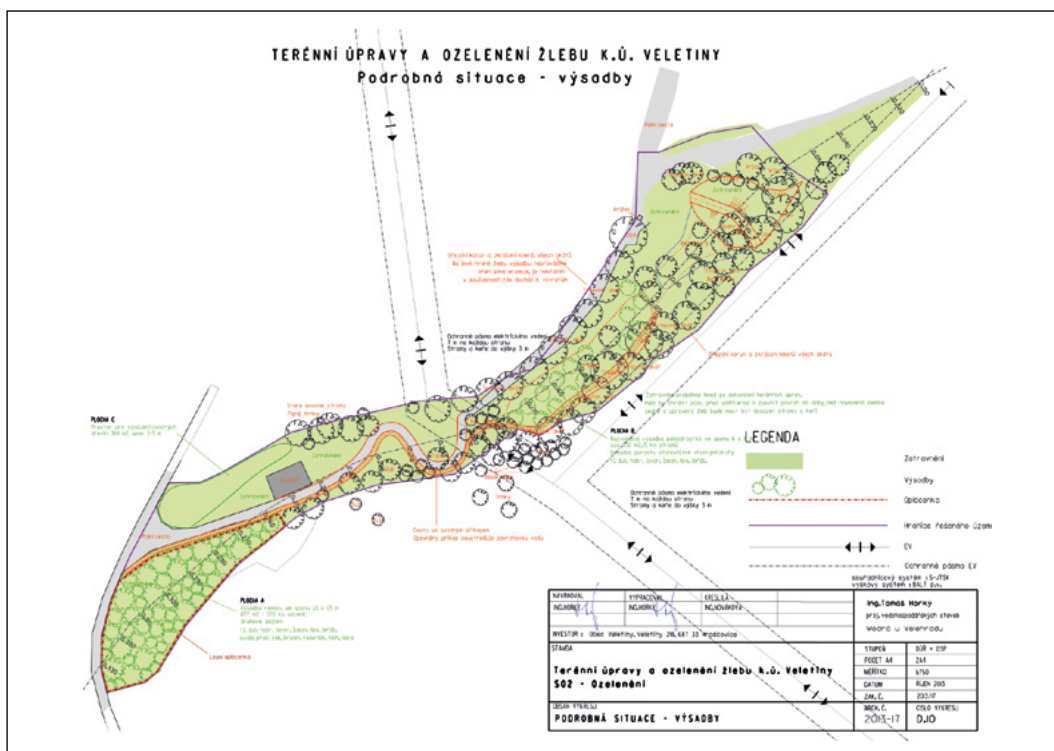
Starosta Josef Zemánek Foto: M. Remešová

Kraslice, jeden ze symbolů nadcházejících Velikonoc, jak je maluje Michaela Vildová.

Foto: M. Cimalová

Terénní úpravy a ozelenění žlebu u Podkopčů

Záměrem stavby jsou terénní úpravy žlebu ve smyslu stabilizace celého území a dotvoření území v kvalitní krajinný prvek.

Projekt řeší srovnání sklonitostních a spádových poměrů žlebu, odstranění komunálního odpadu, ozelenění a zapojení do okolní krajiny. Terénní úpravy budou probíhat na několika místech. Ve vrchní části žlebu, tedy při jeho počátku, bude terén začínajícího příkopu urovnán menším násypem. V prostoru pod vysílačem naopak dojde ke stržení dřívě navezené hlíny a stavebního odpadu v mocnosti až 3,8m tak, aby se snížila vysoká sklonitost v těchto místech. ▶

Níže, ve střední části žlebu, dojde naopak k nasypaní zeminy v mocnosti až 3,7 m. V nejnižší části žlebu bude vytvořena menší hrázka cca 2 m nad původní terén, čímž dojde k vytvoření záchytného prostoru pro vodu a splaveniny, zejména při přívalových srážkách.

Na této ploše dojde nejprve k odstranění komunálního odpadu, který byl během let do žlebu naházen a navezen, poté bude plocha mírně vykopána, o cca 0,5 m.

Celá upravovaná plocha o délce 270 m bude po dokončení terénních úprav oseta travní směsí. Tráva by měla zmírnit erozi ve žlebu a zajistit ozelenění upravených ploch, dokud si zemina dostatečně nesedne a plochy budou moct opět být osázeny stromovou a keřovou zelení vhodného druhového složení.

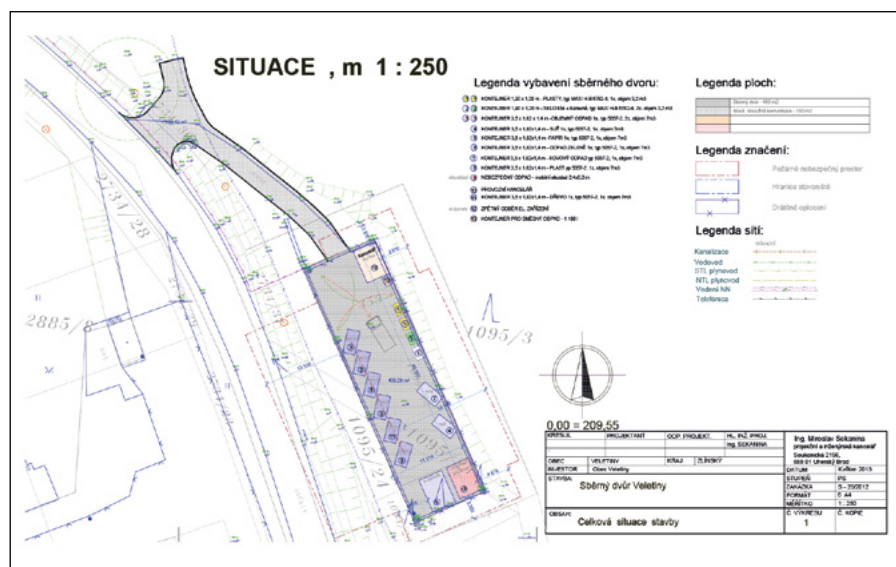
Celkový rozpočet na terénní úpravy a ozelenění žlebu je projektantem vyčíslen na 1,6 mil. Kč, ale ten bude určitě výběrem nejvhodnějšího dodavatele snížen.

Současné využití žlebu: někteří se sem chodí pomodlit, jiní vysypat odpad.

Foto: I. Sobková

Sběrný dvůr Veletiny

Obec chce vybudováním sběrného dvora přispět k řešení problematiky nebezpečných odpadů, které se dostávají do odpadu komunálního a jsou pak ukládány na skládku odpadů, které není možno dále zpracovávat. Stejně se vybudováním kompostárny vyřeší problém

s uložením přebytků biodpadu. Tyto bezplatně přijímané odpady budou pocházet pouze od občanů z domácností. Občanům tak bude umožněno, aby na vyhrazeném místě mohli odděleně uložit nebezpečný i objemný odpad, který se v domácnostech vyskytuje. Odpady

pocházející z podnikatelské činnosti nesmí být ve sběrném dvoře přijímány.

Sběrný dvůr bude vybudován na pozemcích parc. č. 1095/3, 1095/21-24 a 353, na kterých je v současnosti betonová plocha – podlahová konstrukce po bývalém objektu skladů zemědělského družstva, na části pozemků bude doplněna zpevněná plocha, která bude sloužit k příjezdu do dvora. Doplněn bude také nový plot s bránou. Ve sběrném dvoře bude 8 velkoobjemových kontejnerů, 1 mobilní sklad pro sběr nebezpečného odpadu a 1 domek pro sběr elektrozařízení. Součástí bude mobilní kancelářská buňka pro potřeby obsluhy.

Rozpočet sběrného dvora je vyčíslen na částku 1,6 mil. Kč a v současné době je podána žádost o poskytnutí podpory z operačního programu Životní prostředí, která by mohla dosáhnout výše 1,4 mil. Kč.

Komunitní kompostárna bude vybudována v bývalé silážní jámě místního družstva na pozemku parc. č. 1151/39. Rozpočet komunitní kompostárny je projektantem vyčíslen na 150 tis. Kč.

Josef Zemánek, starosta

Ohlédnutí

Pohádkový les – 8. 5. 2013

Pod vedením Renaty Gomelské a Vladky Lukášové spojila své síly spousta dobrovolníků, ať již jednotlivců či reprezentantů zájmových uskupení (hasiči, myslivci), aby připravili první pohádkový les ve Veletinách. Účelem bylo nejen zorganizovat

Foto: M. Remešová

zábavné odpoledne pro děti a jejich rodiče, ale i protáhnout je nejbližším okolím naší vsíky a proslápnout cestičky, po kterých dnes už chodí jen lesní zvěř a pejskaři, po těch širších občas projede traktor.

Král a královna, víly z různých biotopů, vodník, čarodějnice, pytlák, myslivci, babka s foťákem, včelí medvídky, Křemílek a Vochomůrka, Karkulka s vlkem, hasič, osamělý voják v poli... ty všechny jste mohli na trase potkat, třebaže zpočátku v poněkud zmoklé podobě – se zahájením odpoledne totiž jako by někdo nad Veletinami zatáhl za splachovací šňůru. To ale bylo od přírody jen takové bububu – pak nám ukázala svou převětivou tvář. Na start přišlo 55 dětí, do cíle k májce na špekáčky snad ne méně. Všichni malí účastníci dostali v cíli za splnění pohádkových úkolů drobnou odměnu z pirátské

pokladnice a rodiče radost ze společně stráveného odpoledne, což také není málo.

A ještě něco: Už 10. května se bude konat další ročník! mc

Vánoční dílničky – 15. 12. 2013

Foto: A. Cimala

Prázdninový týden v kulturním domě

29. 7. – 2. 8. 2013

Na přelomu července a srpna jsme se spolu s Jitkou Martincovou pokusily nabídnout našim dětem možnost strávit jeden týden prázdnin společně. Úkryt před peklým vedrem jsme nacházeli v kulturním domě, ale nevyhýbali jsme se ani pobytu venku. Vyrazili jsme například do vinohradů poznat život včel, udělali jsme si výlet vlakem do Luhačovic (jediný den, kdy přšelo), jindy jsme se nechali pozvat do Vlčnova podívat se na francouzského dostihového koně Staňu. Ale i na kulturáku jsme měli co na práci: vyráběli jsme různé věci z papíru a jiných hmot, šili si bylinkové pytlíčky – ti zdatnější z vlastnoručně obarvené látky, děti se utkaly v hodu vlaštkou, v badmintonu, pro ty menší byla připravena speciální závodní dráha a hledání pokladu. I oběd jsme si jednou uvařili sami. Společná setkání navštěvovalo 16 menších i větších dětí a my doufáme, že jim s námi bylo po většinu času dobře.

Monika Cimalová

Velecký BURČÁK OPEN 2013

V září minulého roku se uskutečnil již 5. ročník tenisového turnaje. Hrál se za pěkného počasí na kurtech v Drslavicích.

Tenisovou jedničkou se stal Dušan Švestka, který ve finále porazil Tomáše Trtka.

František Juračka

Koledování u kapličky – 28. 12. 2013

Svítilící betlém u kapličky byl rozšířen o další figury – postavy hudeců. Živé hudce představoval soubor Vinár, zpíval dětský soubor Veleťánek a mužský sbor z Hradčovic.

Foto: M. Remešová

Silvestrovské setkání na Pepčíně 2013

V místě, kde dříve stával zámek hraběte Kounice, se přišla již po jedenácté rozloučit se starým rokem spousta lidí z okolních obcí. Přestože počasí nepřálo, atmosféra byla opět silvestrovská.

Franta Juračka

Foto: Fr. Juračka

Dětský karneval – 9. 2. 2014

Když v neděli ráno vysvitlo sluníčko a vzduch voněl jako na jaře, vypadalo to na krásný den. V poledne se ale vše změnilo, spustil se déšť, a ten neustával... Holt počasí se poručit nedá.

I přes již nevlídné počasí přišlo k nám do kulturního domu asi 60 dětí s rodiči. Nikomu počasí nevadilo. Děti hrály hry, tančily, získaly různé drobnosti i dárky a věřím, že si odpoledne řádně užily, i bez zmíněného sluníčka.

Chci poděkovat dětem z mateřské školy, paní ředitelce i učitelce za velmi pěknou výzdobu, která zpestřila sál. Taktéž Martině, Monice, Aleně a Veronice děkuji za pomoc. Díky patří holkám, které karneval uváděly, Barči a Karolíně, i velmi šikovným a hezkým děvčatům ze zumbly!

Opravdu vám, holky, tančení jde a je vidět, že vás to baví! Jak by ne, když vaše „vedoucí“ Barča je energií přímo nabitá. Jen tak dál!

Všem maskám, dětem i rodičům též děkuji, že jste přišli a zprjemnili si tak nedělní odpoledne.

Vážení čtenáři, Vám přeji do všech dnů, ať svítí sluníčko či je počasí nevlídné, pohodu, zdraví, klid i úspěch, a aby nikdo z vás – z nás – nikdy nemusel mít masku, ale mohl být sám sebou!

Iveta Snopková, místostarostka

Foto: M. Cimalová

Foto: M. Remešová

Foto: M. Remešová

Mateřská škola a základní školy

Jak se máme v naší školce

V naší mateřské škole je nyní zapsáno 23 věkově smíšených dětí. S paní ředitelkou Lenkou Vaďurovou v rámci našeho vzdělávacího programu „Jaro, léto, podzim, zima, to je celý rok“ plníme rámcový program pro

předškolní vzdělávání. Co se za touto větou skrývá? Po celý rok spolupracujeme s paní magistrou Pavelčíkovou z přírodovědného centra Trnka, který je zaměřen na rozvoj všech oblastí předškolního vzdělávání. Děti

předškolního věku v průběhu školního roku 2013/2014 navštívily předplavecký výcvik v aquaparku Delfín v Uherském Brodě.

Cíleně se zaměřujeme na práci s knihou a pravidelně spolupracujeme s obecní knihovnou. Co se týče podpory předčtenářské gramotnosti, spolupracuje mateřská škola s maminkami na mateřské dovolené. Byl uspořádán předčtenářský týden s názvem „Čtení maminek“, kdy se maminky na mateřské dovolené zapojily do četby dětem při odpočinku. Pravidelně se setkáváme s rodiči na akcích pořádaných mateřskou školou, jako je např. **výroba dýňáčků** v prostorách mateřské školy, kdy si rodiče s dětmi vytvořili dýně na dušičky, které byly následně k vidění před mateřskou školou. Další úspěšná akce byla **výroba perníčků** v mateřské škole a jejich zdobení a ochutnávka cukroví dětí s maminkami. Děti z mateřské školy se se svými výrobky aktivně zapojily do výzdoby sálu při pořádání karnevalu v kulturním domě.

V rámci týdne povolání a řemesel jsme s dětmi navštívili provozovny výroby a služeb ve Veletinách. Byly to exkurze do stolářství Křivda, kadeřnictví Grajová a vzduchotechniky Podšukbka s velmi důkladným výkladem a prohlídkou. Tímto jim děkujeme za vstřícnost a ochotu, díky níž jsme mohli s dětmi jejich provozovny navštívit. S dětmi jsme dále navštívili hasičskou

Foto: archiv MŠ Veletiny

zbrojnicí v Uherském Brodě, a to díky velké ochotě a elánu pana Martina Vysloužil. Po tomto výletě nám ve Veletinách vyroste spousta hasičů.

V rámci poznávání regionu jsme navštívili sousední vesnici Vlčnov – muzeum a Slovákou jizbu.

V průběhu školního roku s dětmi podle našeho vzdělávacího programu pravidelně rozvíjíme všechny oblasti rozvoje dítěte a všechny kompetence. V případě dětí mladšího školního věku se zaměřujeme

na zvládnutí sebeobsluhy a samostatnosti v oblékání a dodržování hygienických návyků, a také na samostatnost v komunikaci. U dětí předškolního věku se intenzivně věnujeme rozvíjení kompetencí a zaměřujeme se na rozvoj grafomotoriky a správného úchopu kreslicích potřeb, rozvíjíme slovní zásobu a souvislé vyjadřování, časoprostorové vnímání i orientaci v prostoru. Nejdůležitějším úkolem je však úmyslné soustředění se na daný úkol. Podporujeme také vzájemnou spolupráci s věkově odlišnými skupinami

dětí. Mateřská škola nabízí maminkám na mateřské dovolené v rámci „**klubu maminek**“ jeden den v týdnu návštěvy a hru v mateřské škole z důvodu lepší adaptability dětí na následný vstup do mateřské školy. Jako učitelka mateřské školy ráda poznávám nové vyrůstající veletinské osobnosti, jejich rozvoj a přípravu na jejich budoucí život.

Za kolektiv zaměstnanců mateřské školy

Ing. Eva Bělohávková
učitelka mateřské školy

Inspekční činnost v MŠ Veletiny

V roce 2013 provedla Česká školní inspekce v místní mateřské škole 2 kontroly. Kompletní zprávy o provedených inspekčních najdete na webových stránkách ČŠI, zde přinášíme jen krátké výňatky.

Ze zprávy o kontrole provedené ve dnech 18.–21. 6. 2013 vyplývá, že přítomné inspektorky zjistily v činnosti MŠ Veletiny závažné nedostatky. Pozitivní aspekty hodnocení byly veřejnosti dostatečně prezentovány na jednání zastupitelstva ústy ředitelky MŠ a starosty obce, zde proto citujeme pouze negativní hodnocení.

Celkově málo podnětná nabídka činností a neřešení vzájemných konfliktů mezi dětmi vedlo k napjaté atmosféře ve třídě a posléze až k vzájemnému ubližování mezi dětmi. Vzniklá situace nebyla ze strany ředitelky operativně řešena a potvrdila chybějící důraz na prevenci sociálně patologických jevů. Míra a rozsah vzájemného fyzického i slovního ubližování mezi dětmi nasvědčovaly, že se jednalo o dlouhodobý pedagogický nevládnutý problém. Podle vyjádření ředitelky se škola touto problematikou zabývala ve spolupráci s rodiči i odbornými pracovníky. Hospitace však prokázaly, že narušené vztahy mezi dětmi přetrvávaly. Tento rizikový stav potvrdily i názory zákonných zástupců uvedené v anonymní dotazníkové anketě. V době inspekce MŠ nevytvářela dětem v potřebné míře příznivé sociální, emocionální a pracovní klima.

Vedení školy finančně podporovalo další vzdělávání pedagogických pracovníků (DVPP) formou úhrady výdajů spojených s účastí na seminářích i nákupem odborné literatury.

Vzdělávacích aktivit zaměřených především na oblast managementu a řízení školy se účastnila pouze ředitelka. DVPP se nezaměřovalo na současné trendy v předškolní pedagogice, RVP PV, tvorbu ŠVP PV a evaluaci a nevycházelo z potřeb školy. Nezahrnutí pedagogické problematiky do DVPP a neprokazatelnost samostudia pedagogických pracovníků se negativně projevilo v úrovni sledovaných vzdělávacích činností a zvládnutí konfliktních situací mezi dětmi.

Z hospitací i předložené dokumentace bylo zřejmé, že škola nezajišťovala v potřebné míře bezpečné prostředí pro děti především s ohledem na přetrvávající problematické vzájemné vztahy. Přestože se vedení MŠ uvedenými problémy zabývalo, omezování rizikového chování a posílení prevence sociopatologických jevů nebylo v době inspekce dostatečně prokazatelné.

Škola nebyla zapojena do žádných projektů a programů, nerealizovala doplňkovou činnost.

V závěru zprávy se uvádí, že „u výše uvedených nedostatků bude ČŠI požadovat přijetí opatření k jejich odstranění“.

Ze zprávy o následné kontrole provedené ve dnech 23. a 29. 10. 2013 vyplývá, že se ředitelce MŠ podařilo všechny nedostatky odstranit, ve zprávě nenajdeme žádné negativní hodnocení.

Doufejme, že stejně spokojené jako inspektorky ČŠI budou se zdejší školou také děti a jejich rodiče.

Aleš Címalá

Ředitelka MŠ potvrzena na dalších šest let

Letos v létě uplynou 4 roky od chvíle, kdy dlouholetá ředitelka zdejší mateřské školy Marie Jurčíčková odešla do penze a ve funkci ji vystřídal nyní ředitelka Lenka Vaďurová. Obec Veletiny jako zřizovatel školky může letos vyhlásit výběrové řízení na nového ředitele/ředitelku. (V případě výběrového řízení by byl nový ředitel/nová ředitelka jmenován/a na šest let, nebude-li konkurs vyhlášen, bude na dalších šest let potvrzena stávající ředitelka.) Tuto pravomoc obce vykonává starosta, záleží tedy jen na jeho rozhodnutí, zda výběrové řízení vyhlásí, nebo ne.

Starosta Josef Zemánek se nicméně rozhodl, že si nechá poradit. Koncem února se na rodiče dětí zapsaných do školky obrátil s anketní otázkou, zda si přejí, aby výběrové řízení vyhlásil. V tajném hlasování, které se uskutečnilo 26. února v jídelně MŠ, se z 19 pozvaných (za každou rodinu mohl hlasovat jeden rodič) zúčastnilo 18 rodičů. Pro vyhlášení konkursu hlasovalo 11 z nich, proti bylo 7 hlasů. V procentech to je 61 : 39. Jistě by bylo zajímavé vědět, jak by se v takové anketě vyslovili rodiče, jejichž děti do školky ještě nechodí – i těch se tato otázka bytostně týká, pozvání však nebyli.

Výsledky ankety předložil starosta 10. března k projednání také zastupitelstvu obce. I na zastupitele se obrátil s dotazem, zda mu doporučují výběrové řízení na ředitele/ředitelku MŠ vyhlásit. Před hlasováním o tomto doporučení starosta prohlásil, že sám bude hlasovat proti, bude však respektovat výsledek hlasování. Tedy že pokud mu to zastupitelstvo doporučí, konkurs vyhlásí.

Jak hlasování dopadlo? Tři hlasy pro (Iveta Snopková, Věroslav Orlovský, Jan Melichárek, tj. všichni zastupitelé, jejichž děti navštěvují MŠ), tři hlasy proti (Josef Zemánek, Ladislav Orlovský, René Hruboš), jedna nepřítomna (Věra Frayová). Zastupitelstvo má 7 členů, k přijetí jakéhokoli usnesení je třeba alespoň 4 hlasy. Usnesení tedy přijato nebylo, zastupitelstvo starostovi žádné doporučení nedalo.

Z vyjádření starosty Zemánka na zastupitelstvu vyplývá, že výběrové řízení nevyhlásí. Definitivně jasno bude až v okamžiku uplynutí lhůty pro vyhlášení konkursu. S největší pravděpodobností se ale dá už teď říct, že ředitelka Vaďurová je ve své funkci potvrzena na dalších šest let.

Aleš Címalá

Knihovna

Od minulého roku prochází knihovna zásadní **modernizací**. Vloni získala nové police na knihy, novou elektroinstalaci, promítací plátno, barevné vymalování. Od letošního dubna je k dispozici nový počítač pro veřejnost a ještě zbývá dokončit vybavení novým nábytkem. Myslím, že dosavadní změny se celkem povedly, a snad se současná podoba knihovny líbí i jejím návštěvníkům.

Díky novému vybavení je teď mnohem snazší uspořádat besedu, promítání či drobnou výstavu. Z toho, co od loňského podzimu bylo již uskutečněno, mohu vyjmenovat besedu o Japonsku, promítání dokumentárních filmů z projektu Promítej i ty!, návštěvy dětí z MŠ, výstavu obrázků a keramických figurek paní Michaely Vildové, setkání s kronikářkou k připomenutí 100. výročí začátku 1. světové války, pro děti jsme spolu s řadou dobrých duší připravili vánoční dílničky, o jarních prázdninách se malovaly kraslice. První dubnový pátek zde děti strávily už pátou Noc s Andersenem. Menší návštěvnost utrpěly akce čistě literární (I. A. Bunin, Den poezie) a bohužel také velmi zajímavá beseda o etnografu Antonínu Václavíkovi.

Foto: A. Cimala

Pozvánka na nejbližší akce místní knihovny:

Výstava	obrázky Lidušky Slunečkové	duben až červen
Férová svačinka	svačinka v rámci Pohádkového lesa s představením fair trade výrobků	10. května
Fair Trade	beseda v návaznosti na sobotní svačinku	13. května od 19.00
Netopýři	krátké povídání a procházka s detektorem netopýřího hvizdu	27. května od 19.30

Zajímá-li vás **statistika**, zde je pár čísel za rok 2013 (celé prázdniny bylo zavřeno): knihovna měla 57 registrovaných čtenářů, z toho 19 dětí do 15 let, provedla 1741 výpůjček, nabízí 2650 svazků knih + 686 sešitů oddechového čtení pro ženy. Mnoho titulů si také můžeme vždy na delší dobu půjčovat z výměnného fondu.

Kromě knih, které jsou zde stále tím nejdůležitějším, je k dispozici také řada **časopisů**. Na letošní rok máme řádně předplaceny časopisy ABC, Čtyřlístek, 21. století Junior, Bílé Karpaty a Malovaný kraj, z remitendy (tj. asi s dvouměsíčním zpožděním, zato za velmi příznivou cenu) odebíráme časopisy Živá historie, Příroda, Zahrádkář, Receptář, Lidé a země, Xantypa, Pěkné bydlení, pro děti Časostroj, Sluníčko, Mateřídouška, Tom a Jerry. Využili jsme také velkorysé nabídky společnosti

Albi a pořídili sadu zajímavých společenských her.

V současné době pořádá naše knihovna dvě **soutěže**: fotografická soutěž **Nejsme tady sami** trvá až do konce září 2014 a jejím cílem je zdokumentovat výskyt co nejvíce volně žijících živočišných druhů, které s námi sdílejí velecké teritorium. Ve hře jsou zajímavé odměny.

Dětem je určena celoroční čtenářská soutěž **Lovci perel**. Mladí čtenáři za zodpovězení otázek z přečtené knížky získávají perly a za splnění dalších úkolů speciální peníze moriony, které na konci roku budou moci utratit ve vánočním obchůdku. Pravidla obou soutěží lze zjistit v knihovně nebo na jejich webových stránkách.

Monika Cimalová
knihovnice

Michaela Vildová

- narodila se v Brně, její rodiče pocházejí z okolí Strážnice, od dubna 2013 bydlí ve Veletínách
- vystudovala molekulární biologii na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně (dnešní Masarykova univerzita)
- dlouholetá žákyně malíře Petra Skácela, bratra básníka Jana Skácela
- studovala u grafika Jaroslava Škarohlída
- její teta Alice Žáková, která ji uvedla do výtvarného světa, se proslavila v oboru textilní výtvarné tvorby, zejména výrobou tkaných goblénů
- v místní knihovně se nedávno uskutečnila výstava jejich obrázků a keramických figurek

Velecké zákoutí na obrázku M. Vildové

Veletánek

V roce 2013 se Veletánek opět zúčastnil mnoha vystoupení. Nejvíce si vážíme pozvání na Mezinárodní folklorní festival do Strážnice, kde jsme účinkovali v programu Děti dětem. Mikroregion Dolní Poolšaví jsme reprezentovali na Dožínkách Zlínského kraje v Kroměříži a na každoročním předávání cen TRADICE SLOVÁCKA.

V srpnu proběhlo čtyřdenní soustředění ve Veselí nad Moravou pro druhou a třetí skupinku (děvčata od 10 let), kde byla na programu kromě nácvičky nových tanečních a pěveckých čísel také hlasová výchova pod vedením uherskobrodské folkloristky a výborné hudebnice Anety Lekešové. V předposlední den tohoto soustředění se za děvčaty vydala i lektorka břišních a moderních tanců Lenka Hrošová z Biskupic u Luhačovic, která s děvčaty nacvičila taneční sestavu na píseň současné populární zpěvačky Nicki Minaj.

Soustředění proběhne i v letošním roce (25.–28. srpna) a opět se mohou přihlásit i děti, které soubor nenavštěvují.

Po náročném tanečním sezóně jsme se s nejstaršími děvčaty vydali na výlet do Prahy. Dopoledne jsme navštívili Karlův most, Staroměstské a Václavské náměstí. Po obědě jsme se nechali lanovkou vyvézt na petřínskou rozhlednu, následovala návštěva zrcadlového bludiště a výletní den jsme zakončili v nákupním centru.

Jak jistě víte, Veletánek byl nominován do soutěže HVĚZDA SLOVÁCKÉHO FOLKLORU 2013 pořadané Slováckým deníkem. Umístil se na krásném 4. místě a obdržel tak finanční příspěvek v hodnotě 10 000 Kč. Tím bychom chtěli poděkovat vám všem za podporu a poslané hlasy!

I letos jsme doplňovali náš krojový inventář, a to o novou taneční obuv pro nejstarší děvčata. Pro všechny členy souboru, kterých je k dnešnímu dni 52, byla pořízena nová souborová trička.

Více informací o soustředění, zkouškách a plánovaných vystoupeních najdete na našich webových stránkách www.veletanek.estranky.cz.

Naše snažení můžete přijít ocenit **v sobotu 26. dubna 2014** v 16 hod. do kulturního domu ve Veletinách, kde se uskuteční **vystoupení** s názvem „**Netradičně-tradičně**“. Všichni jste srdečně zváni!

**Jana Hlaváčová
Lukáš Martinák**

Foto: archiv souboru

Hasiči

Foto: M. Címalová

Mladí hasiči fungují jen na 75 % z důvodu nových pravidel hry Plamen, která nedovolují půjčovat si na soutěžích děti

z jiných dědin. Takže když je nás míň než 7, nemůžeme na soutěž jet, protože bychom závodili jen mimo soutěž. V roce

2013 jsme byli jenom na okrsku v Hradčovicích, kde jsme skončili na 2. místě ve své kategorii. V rámci okresu Uh. Hradiště jsme jeli na branný závod do Ostrožské Nové Vsi. Sjelo se tam 19 družstev a náš výsledek je 15. místo. Jelikož jsme byli jenom na 2 soutěžích, dostali jsme přezdívku – sváteční hasiči. Máme 9 členů. Jsou to: Dana Ševčíková, Míša Bičanová, Terezie Bičanová, Gabriela Kusáková, Klára Gomelská, Honza Javor, Tereza Grajová a z Bánova František Tvrdoň a Mikoláš Kašný.

Mladé hasiče pomáhají trénovat pomocníci – „výrostci“ nad 16 let: Monika Remešová, Jana Beňová a Lucie Romanová. Na hřišti za Habartovým vyrůstá přístřešek s prodejním stánkem. Staří hasiči společně s obcí Veletiny jej budou jako zázemí na konání soutěží a jiných kulturních akcí a samozřejmě i na tréninky mladých hasičů.

Martin Vysloužil

Činnost ZO ČSV Hradčovice v roce 2013

V loňském roce se změnila členská základna, museli jsme se rozloučit se zesnulým Františkem Chvilou ze Lhotky, dlouholetým členem a bývalým předsedou základní organizace. Přihlásili se tři noví členové, mezi nimi Jan Kouřil z Uherského Brodu, který včelařil ve Veletinách, a Pavel Hrabal z Veletin. Ke konci roku 2013 máme 33 členů. Narostl nám i počet včelstev z dřívějších 223 včelstev na dnešních 249, což je asi 7,5 na členu.

Včelařský kroužek pod vedením Miloslava Čudy pracoval v roce 2013 již čtvrtým rokem. Kroužek měl do prázdnin 8 členů a v novém školním roce 6 členů. Program mívají ve škole nebo na včelnici. Seznamují se s prací včelařů, učí se teorii chovu včel, botaniku a další. Na jaře se zúčastnili soutěže včelařských kroužků v Luhačovicích, kde se nejlépe umístil Martin Pijáček, obsadil místo v lepší polovině. Hlavním cílem kroužku ale není vyhrávat soutěže, nýbrž vést děti k poznání přírody a včel.

Jaké byly v roce 2013 naše včelařské úspěchy. Na výnosech se negativně

projevily nízké teploty v březnu a dubnu, včely neplodovaly, jejich jarní rozvoj byl opožděný, a proto nevyužily období největší snůšky. Květového medu přinesly včely mnohem méně než obvykle. Napravilo to až druhé medobraní a konec sezóny, kdy včely naopak přinesly u nás neobvyklý spadkový (medovicový) tmavý med.

Zdravotní stav včel se nám daří udržovat na dobré úrovni. Svědčí o tom výsledky jarního vyšetření na varroázu, kde jsme měli průměrně 0,25 roztoče na jedno včelstvo. V naší základní organizaci ani v okolí nevíme o výskytu žádných vážných nemocí včel. Včelí mor, který se objevuje v okresech Hodonín, Kroměříž i Zlín se Uherskohradištsku našťástí vyhýbá.

Náš rozpočet byl v minulém roce vyrovnaný, díky podpoře obecních úřadů a finančnímu daru pana Krče z Hradčovic. Všem, kteří nás podporují, tímto děkujeme. Díky jejich podpoře jsme jednak schopni provozovat včelařský kroužek, jednak všichni členové dostávají léky bezplatně.

Opylování hrušně

Foto: M. Címal

V červnu jsme svou organizaci prezentovali na slavnostech obce Drslavice, kde jsme měli stánek s prodejem medu, medoviny, medového pečiva a medového piva. Akce byla přínosná mírně po stránce finanční a hlavně jako propagace včelaření a včelích produktů.

Provozujeme internetové stránky www.hradcovice.cz/vcelari a postupně je vylepšujeme.

Jan Weiser
jednatel ZO ČSV Hradčovice

Aktuální doplnění: Letošní vzorky zimní měli byly vyšetřeny také na mor včelího plodu. V Nivnici, Drslavicích a ve Veletinách se bohužel objevilo podezření na tuto chorobu, nyní probíhají další vyšetření, která mají potvrdit, zda se u nás tato včelí nemoc opravdu vyskytuje. **ac**

Myslivecké sdružení Kojetínek Veletiny

Za poslední období jsme prožívali hlavní loveckou sezónu. Pro velký úbytek drobné zvěře jsme omezili lov zajíců a bažantů jen na jeden společný hon. Stříleli jsme zajíce jen kolem frekventovaných komunikací, kde velká většina zajíců zahyne pod koly aut. Také se zvyšuje počet srážek aut se spárkatou zvěří. Jen za poslední období byly sraženy tři kusy srnčího mezi Veletinami a Vlčnovem.

Pořád nás trápí volně pobíhající psi nezodpovědných majitelů. Tito se pohybují po vesnici, ale také po celém revíru jak ve dne, tak i v noci!

Letos přálo zvěři počasí, protože byla mírná zima a zvěř dobře a bez velkých ztrát přezimovala. Doufáme, že se to projeví na zvýšených stavech jak drobné, tak spárkaté zvěře.

Za tuto zimu jsme neměli štěstí při nahánkách na černou zvěř. Ačkoliv se tato

Práce na myslivecké chatě

Foto: archiv MS Kojetínek Veletiny

Rozloučení s naším členem

zvěř u nás hojně vyskytuje, nepodařilo se nám na společných honech divočáky ulovit.

Letos bychom chtěli dokončit opravu chaty a udělat také kolem terénní úpravy. Samozřejmě máme opravit krmná zařízení a zajistit pro zvěř krmivo na další zimu – jak seno, tak krmivo jadrné.

Prožili jsme také jednu smutnou událost, zemřel náš dlouholetý člen a hospodář MUDr. Vladimír Hrouzek. Rozloučení se konalo v obřadní síni v Mařaticích.

Tento rok jsme zahájili brigádnickou činnost odstraněním oplocenky u vodojemu. Pro letošní rok chystáme také tradiční Pytláckou noc se zvěřinovými specialitami. Přesný termín této akce ještě není stanoven.

Rozhovor

Přinášíme rozhovor s myslivcem Jindřichem Lukášem, který založil kroužek mladých myslivců a ujal se jeho vedení.

Jak ses k myslivosti dostal?

Prakticky jsem v tom vyrůstal. Děda zakládal sdružení v Horněmčči, pak jsem se k němu přidal já a brácha.

Co ti myslivectví přináší?

Klid. Pohodu. Já když vyjdu ven, jdu na chatu a neplánovaně nebo i plánovaně se tam s někým setkám, povykládám s někým, s kým mám společné téma. A ten klid – tam hlavně není signál.

K čemu jsou myslivci dobří?

Abyste zachovali to, co tady je, co jim předci předali. Proto, aby v krajině byla zdravá zvěř.

Někdy se myslivců bojím, když jdeme

třeba v noci přes les.

Proč?

No, už se nám stalo, že po nás stříleli (asi neúmyslně). Byli jsme za bílého dne v lese na dřevo a vedle nás si zastřelovali pušku. Jak řešíte tyto problémy ve sdružení? Mluvíte o tom, nebo spoléháte na to, že všichni dodržíte pravidla?

To od tebe slyším poprvé. Může být, že je tam třeba terénní zlom. Když máme nástup na hon, máme vždycky bezpečnostní promluvu: alkohol zakázaný, střílet tam, kde bezpečně vidíme. Je to podobné jako s autem – také nepředjíždíš do zatáčky. Stát se to může, ale musí se to eliminovat.

A ještě v této souvislosti: Často jste na čekané třeba přes noc, někdo si dá nějakou tu štamprli na zahřátí, to už v kombinaci s puškou není moc bezpečné.

Řešíte to jako spolek?

Řešíme, pořídili jsme si i alkotester. Když máme společenské akce, hony, nahánky, je všechno nahlášené na kraji a oni nás kdykoliv můžou zkontrolovat. Vloni se nám to stalo, že přijeli policajti, kontrolovali nás ráno, našli si nás ještě i v průběhu a dýchali jsme. My jsme si koupili náš alkotester a pro svůj klid dýcháme. Takže při společných akcích je to v pořádku, ale individuálně to prostě neuhlídáš. Kdyby se něco stalo, je to velký problém.

Máte tady pytláky?

To nevím.

My jsme teď třeba našli kousek od točny na Vlčnov vykuchanou srnku.

Fakt? To je typicky pytlácký znak. My máme zbytky zakopávat.

...

V preparátorské dílně Antonína Mikulce ve Vlčnově

Foto: J. Lukáš

Teď budeme mít velkou brigádu i ve spolupráci s obcí. Budeme uklízet všechny odpadky. Chceme udělat úplně celý revír, protože ten bordel je čím dál horší. Třeba jak se jede nahoru k vysílačce, tam jezdí feťáci pálit kabely. Už jsem tam našel i balíček s drogami.

A nechytili jste nikoho? Chodíte přece s dalekohledem.

Chytili. Přijelo auto, chtěli vyházet smet. Ukázal se myslivec a ptal se, co to dělají. Vzal naoko patron jako tužku, že si zapíše číslo, aby je mohl nahlásit. Sbalili se a odjeli. Ale bylo to navečer a nevěděl je pořádně.

Takže chytili a nechytili. Tak pak brigádu nějak zveřejněte, třeba vám někdo přijde pomoci.

Jo. Jednou, jak tam ti feťáci něco pálili, jeden myslivec zavolal policajty a chytali je, ale dohromady se nic nestalo. A to je furt dokola. Víš, kolik už mám doma koncovek? Navíc to všechno rozfrkají po poli.

Co mi povíš pěkného o divočácích?

To je fakt dost veliký problém, protože divočák je všežravec. A když teď na jaře budou mít srny mladé, on je schopný to sežrat. Přitom máme zákaz odstřelu bachyní. Můžeme střílet jenom sele nebo lončáka, takže produktivní kusy jsou pořád v plné síle a mladí přibývají pořád dokola. Hlavně je to noční zvíře, které se těžko loví.

Jaký je tady zhruba jejich stav?

Přes den plus minus skoro nic, ale v noci se sem stahují z Podolí, z Hlubočku nebo z Obory, nakrmí se tady a na den jdou zpátky do hlubších lesů. Když jsme dělali

naháňky přímo na prasata, bylo všechno kolem čerstvě rozbité, ale nikde ani divočák. Akorát v Kojatínku jsem letos jednoho divočáka potkal.

Já jsem potkala jednoho nad družstvem.

Tam je to pro ně výborné, ale nejsou tam stabilně. Přebíhají od Obory přes pole do vinogradů, tam už to mají souvislé. Divočák za noc uběhne 20 až 40 kilometrů. Je strašně vitální a není to pro něho problém.

Přes zimu je přikrmujete?

Přikrmujeme bažanty a divočákům se přitom neubráníme. To je vedlejší produkt. Teď už ale děláme nový typ krmelišť – nízké, kam nevleze ani srnčí. Na divočáky máme udělané speciální vnaďiště. To je zásobník s malíčkým otvorem, který je nekrmí, ale zdržuje je tam, a tam by se dali odlovit. Protože na krmelišti se lovit nesmí, tam musí být klid.

Kolik divočáků jste vloni střelili?

To nevím, přesné číslo jsem zapomněl. Ale v Horněmčci odlovili 52 divočáků, a to už je hodně, tam už jsou hluboké lesy.

Střelíš vždycky čistě, nebo se ti stává, že zvíře jenom postřelíš?

Já to našťestí můžu zaklepat. Mně srna uběhla nejvýš dvacet metrů, a to měla prostřelené srdce. Ale stává se to. Někdy třeba ťukneš někde trochu optikou, ani

o tom nevíš. Proto jsou tady psi. To máme i stanoveno, kolik tu musí být psů. Ale co vím, za loňský rok se nedohledávalo nic.

A co lišky? Viděla jsem, jak myslivec nesl uškrcenou lišku, modrý jazyk celý venku, bylo to dost strašné.

Byl jsem u bráchy v Horněmčci v noci na čekané, tam je ticho, civilizaci neslyšet, a teď takové zvuky... právě začalo období kaňkování, kdy se začínají lišky pářit... tak hrůzostrašné zvuky. To se neříká, že štěkájí, ale že skolí. Toho tam bylo mraky. V sousedním revíru vloni střelili 38 lišek.

Dobře, chápu, že z vašeho hlediska je to škodná, ale zvířata byste snad škrtit neměli.

Myslivcem do oka, to slyším prvně v životě. Třeba ji jenom špatně střílil, takže pak vypadala nevábně a pak ji jenom nesl uvázanou. Železa, oka, to je všechno zakázané, to jsem nezažil už ani jako děcko.

Tady nad vysílačem je kolem 15 kousků koroptví. Kdyby do toho liška vběhla, tak máme po koroptvích. Jejich stavy se nám nedaří zvýšit. Pole je obrovské a koroptve se nemají kam schovat.

Co ještě tady žije?

Bažanti a občas se tu ukáže daněk z Podolska. Letos jsem tu viděl jednu danělu. A ještě tady máme jezevčí nory. Ukazoval jsem je děckám.

A co draví ptáci? Sledujete je?

Moc ne. Trochu víc se to tady stahuje na zimu. Rádi se na ně podíváme, vyfotíme si je. Vloni se začalo místo střílení fotit. Myslím, že jsem tady viděl i orla. ▶

Jindra Lukáš s kroužkem mladých myslivců na výstavě v Dolním Němčci Foto: Vl. Lukášová

Možná přiletěl z Javořiny, pro něho je to kousek. Dvakrát mávne a je tady.

A proč vůbec lovíš? Pro trofeje, pro maso, nebo si rád střílíš?

Já lovím rád proto, že to všechno je dohromady takový komplet. Prvního srnce v životě jsem střílel až vloni. Na to musí být i daná zbraň, kterou jsem předtím neměl. Ani jsem si moc nevěřil. Moc roků jsem je jenom sledoval a na toho svého jsem se několik dní chodil jenom dívat a přesvědčoval jsem se, že je to ten správný. A ještě horší je střílet srny.

Co budoucnost myslivectví?

Vloni jsme přišli o jednoho člena, zemřel Vladimír Hrouzek. Nebyl Veleřan, ale byl dlouholetým členem našeho sdružení. Teď máme 17 členů a jednoho nového adepta. A máme kroužek, do kterého chodí střídavě sedm děcek, dali si jméno Puštíci. Teorii se s nimi moc neučím, spíš chodíme ven a blbneme v přírodě. Takto jsem začínal i já. A už jsme na květen pozváni do Štěpánova za Olomoucem na soutěž Zlatá srnčí trofej. Já osobně moc zkušeností se soutěžemi nemám, budu se to

učit s děčkama. Bohužel jsem dost vytížený i v práci.

Jsi na vedení kroužku sám?

Pomáhá mi ještě Petr Zemánek. Tady nikdy žádný kroužek nebyl, takže to беру jako něco navíc. Ale jednorázově budou určitě pomáhat i ostatní. Mám domluveného Věrka se psy, Tonda Mikulec je zas přes trofeje. A sdružení nás v případě potřeby podpoří i finančně. Teď jsme například byli v Dolněmčíně na výstavě trofejí. Jediné, co nám chybí, je čas.

Ptala se Monika Cimalová

Společnost

Nový občanský zákoník

Změny sousedského práva, vlastnický vztah k dřevinám a zvířatům

Vzhledem k tomu, že většina z nás nežije někde na samotě u lesa, kde se široko daleko nenachází živá duše, musí občan řešit svoji každodenní činnost s ohledem k právům a povinnostem svého souseda. Respektování práv a povinností vzájemně sousedících osob se liší v tom, o jaký typ bydlení se jedná – zda jde o rodinný dům, byt či pozemek apod.

Sousedské právo

Sousedské právo nově upravuje § 1013 odst. 1 občanského zákoníku. Vlastník se zdrží všeho, co působí a vniká na pozemek jiného vlastníka v míře nepřiměřené místním poměrům a omezuje obvyklé užívání pozemku.

Zakazuje se přímo přivádět imise a jejich působení (štěkání psa, hluk, osvětlení, vibrace, kouř, hudební produkce, plyn, pára, pach, pevné a tekuté odpady, světlo, stín a vibrace) na pozemek a narušovat pohodu a kvalitu bydlení svého souseda bez ohledu na míru těchto vlivů a na stupeň obtěžování.

Zejména není dovoleno ohrozit sousedovu stavbu nebo pozemek úpravami pozemku nebo úpravami stavby na něm zřízené.

Sousedé nás mohou obtěžovat v podstatě čímkoli – sledováním, nepořádkem, štěkajícím psem, zápachem, hudební produkcí a jiným nepřiměřeným rušením.

Proti porušování tzv. sousedských práv se může každý vlastník bránit prostřednictvím žaloby, přičemž se nemusí jednat o bezprostředně sousedícího vlastníka, ale každou osobu, která je chováním vlastníka nemovitosti obtěžována.

Dojde-li stížnost na činnost souseda, příslušný orgán státní správy tuto činnost vyhodnotí jako zásah do pokojného stavu. Osobu, která se dopouští rušivého jednání, vyzve, aby se ho zdržela, případně obnovila předešlý stav, a dále se nezabývá tím, z jakého důvodu k zásahu došlo, a to ani tehdy, jestliže byl oprávněný.

Rada: Sousedovi dejte na vědomí, že vás nadměrně obtěžuje, a celou situaci řešte s rozumem a citem.

Dřeviny rostoucí na pozemku vlastníka

Ke změně dochází ve vztahu k vlastnictví plodů spadlých ze stromů a keřů na sousední pozemek. Dnes platí, že rostoucí plody patří vlastníku stromu a soused má povinnost umožnit vstup na pozemek k jejich sklizni. Pozor! Spadlé plody patří vlastníkovu pozemku!

Vlastník pozemku může požadovat, aby se soused zdržel sázení stromů v blízkosti společné hranice pozemků, má-li pro to rozumný důvod. Ze stejného důvodu může požadovat, aby stromy odstranil, pokud je vysadil nebo nechal vzrůst. Za rozumné důvody lze považovat například vysazování stromů u pozemku, kde by produkčním plodinám odčerpávaly vláhu, vysazování stromů, které mohou stínit, nebo vysazování takových druhů stromů, které mohou kořeny poškodit sousední stavbu. Odstraňovat ze své půdy kořeny stromu nebo odstraňovat větve stromu přesahující na jeho pozemek smí soused pouze ve vhodnou roční dobu.

Ke kácení dřevin rostoucích mimo les je podle § 8 odst. 1 tohoto zákona zásadně třeba povolení orgánu ochrany přírody (nejde-li o tzv. podlimitní dřeviny resp. o kácení dřevin v dalších zvláštních případech). Příslušný orgán ochrany přírody vydá povolení ke kácení ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.

Zvířata

Nový občanský zákoník stanoví, že zvíře není věc. Domácí, týraná a zatoulaná zvířata řeší nový občanský zákoník v § 1045 – § 1065. Vlastník nesmí nechat chovaná zvířata vnikat na sousedící pozemek.

Vaše dotazy k zákonným povinnostem občana a obce v této často řešené problematice – nyní již podle nového občanského zákoníku – zodpoví Ing. Jiří Barčík, Městský úřad Uherský Brod, Odbor životního prostředí a zemědělství, Masarykovo náměstí 100, 688 17 Uherský Brod, tel.: 572 805 272, e-mail: jiri.barcik@ub.cz.

Ing. Ilena Sobková

Regionální publikace

Veletiny v Malovaném kraji

V loňském třetím čísle časopisu Malovaný kraj byla uveřejněna fotografie poslední (nebo jedné z posledních?) dochované velecké „stodůlky“ s výkladem Olgy Floriánové.

V pátém čísle loňského ročníku Malovaného kraje se v seriálu Výrobci krojí na Slovácku píše o naší spoluobčance Marcelu Trtkové, strana vyhrazená seriálu o cimbálových muzikách je věnována Vináru.

Časopis Malovaný kraj si můžete půjčit i v místní knihovně.

mc, ac

Marcela Trtková

Foto: M. Remešová

Vzpomínka na ochotníky ve Veletinách

Při pročítání posledního Veleckého zpravodaje mně bylo tak nějak smutno. Když jsem na první straně přečetla „Pozvánka do divadla“, píchlo mě u srdce. Uvědomila jsem si tu smutnou skutečnost, že ve Veletinách zcela zanikl jistý odkaz – jedno dědictví otců. Zanikla tradice, která měla ve Veletinách bohatou minulost. Je to – vlastně bylo – ochotnické divadlo.

V kulturním domě, který si občané Veletin postavili proto, aby svým spoluobčanům mohli dávat ušlechtilou zábavu, aby se tady mohli setkávat ochotníci se svými diváky, aby se s nimi těšili a radovali, v sále, kde tleskali veletinským ochotníkům, tleskají teď hercům z jiné vesnice. Občané Veletin jsou konzumenty cizí kultury. A přece to není ještě tak dávno, kdy tato malá vesnička byla ve své divadelní činnosti příkladem pro okolní obce. Kam se poděli ti nadšení a obětaví Veletané, kteří po mnoho let navštěvovali a hráli i dvě divadla za rok, kteří k této pěkné a ušlechtilé tradici vedli také děti a mládež. Kam se poděli ti, kteří převzali ono „dědictví“ do slova a do písmene po svých rodičích a prarodičích? Kam se poděli? Zestárlí, zemřeli.

A těm, kteří pamatují na onu slávu ochotnického divadla ve Veletinách, věnuji tyto řádky. Těm, kteří stejně jako já vzpomínají na časy, kdy seděli v hledišti sálu ve Veletinách a čekali, až se otevře opona a začne se odvíjet příběh půvabné pohádky, kterou hrají jejich děti nebo vnuci, nebo to bude příběh o lásce, kterou budou společně s herci jim tak dobře známými společně

Ze hry *Dámy a husaři*, 1965 (převzato z kroniky ochotnických divadelníků ve Veletinách)

prožívat. Vzpomeňte na ten doslova nabitý sál, na tu neopakovatelnou atmosféru, když hra skončila a „naši“ herci vám děkovali a vy zase jim neutuchajícím potleskem. Na to všechno vy, kteří to pamatujete, zavzpomínejte.

Vloni v říjnu tomu bylo 50 let, kdy po několikaleté přestávce byla ochotnická činnost ve Veletinách obnovena. Vzpomeňte na obětavé občany, kteří se pak několik dalších let této činnosti věnovali. Už jich několik zemřelo, a ti, kteří žijí, vzpomínají.

Připomínám Ladu Dvořáka, řídícího učitele na zdejší škole, Vladu Šišáka z č. 46, Jaroša Nevařilového, Jožku Ševčíka (Pepánka), Otu Jedličku, Jana Ševčíka, Rudolfa Kadlčíka, Jožku Malíka, Zdenka Rouse, Věroše a Pepka Orlovských, Libora Vajgla, Feru Cahla, Zdenka Bulejku, Annu Pilkovu, Maňu Knotovu, Lenku Pijáčkovu, Marii Koničkovu, Věru Buráňovu, Jarku Ševčíkovu, Jarmilku Slunečkovu, Marušku, Zdenku a Zuzku Šlosarovy, Olgu Hladišovu (Orlovskou), Vladku Šobáňovu (Lukášovu), Mařenku Šišákovu, Vladku Sobkovu a mnoho dalších. Není možné, abych všechny vyjmenovala. Vždyť třeba v pohádce Stříbrná studánka účinkovalo 22 dětí.

Ale musím ještě připomenout Jarmilu a Vladku Zálešákovu. Po dobu trvání této činnosti zahrály děti z Veletin čtrnáct pohádkových her a dospělým hercům tleskali diváci při deseti divadelních hrách. Ostatně pamětníci si to pamatují.

Tak slavné byly Veletiny svou ochotnickou činností. A dnes... Jsou jenom vzpomínky. Sice pěkné, ale bolí!

Na svoji ochotnickou činnost, na chvíle prožité společně s ostatními veletinskými ochotníky zavzpomínala

Anežka Prchlíková

Perličky z kroniky obce

1894

Večer v sobotu 3. srpna 1894 za veliké bouře udeřil blesk do komory Fr. Slunečka č. 43 a zapálil. Oheň se přenesl na usedlosti Jos. Kryštofa č. 42, Vaška Pijáčka č. 41, Fr. Doležálka č. 40 a Tomáše Kryštofa č. 100, jež všechny vyhořely „za všeobecného divání a ruky nepřiložení“. Dalšímu šíření ohně učinili přítrž hasiči z Hradčovic.

1928

Závodníci na motocyklech projeli vesnicí dne 28. května ráno počtem 68. Dva se převrátili u říčního mostu, dva u mostu přes Vlčnovský potok, ale nic vážnějšího se jim nepříhodovalo. Obyvatelé nejen že projevili živou účast, ale byli závodníkům všemožně nápomocni.

1931

Na Sylvestra zahráli podolští mladíci, od našich hasičů pozvaní, drama „Až z mrtvých vstaneme“. Domácí mládež nelze přimět k hraní divadla!!

Ze zápisů Františka Vystrčila v obecní kronice

Z matriky

K 1. lednu 2013 měla obec Veletiny 557 obyvatel. V průběhu roku 2013 se zde narodily 4 děti, zemřely 4 osoby. Za stejnou dobu se do Veletin přistěhovalo 7 lidí, 9 osob se z Veletin odstěhovalo. Ke dni 31. 12. 2013 měly Veletiny 555 obyvatel. Složení obyvatel podle věku a pohlaví ukazuje tabulka:

Obyvatelé Veletin k 31. 12. 2013

	muži / chlapci	ženy / dívky	celkem
dospělí	235	231	466
děti 15–18 let	5	7	12
děti do 15 let	43	34	77
z toho děti 6–7 let			10
děti do 3 let			19